

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie A. Ś. oskarżonego o popełnienie czynów z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie karnej w dniu 29 kwietnia 2024 r. wniosku obrońcy oskarżonego z urzędu o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego o kosztach obrony udzielonej z urzędu - zawartego w wyroku z dnia 18 kwietnia 2024 r., II KK 527/23 przez dodatkowe ustalenie ich wysokości,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. (Kancelaria Adwokacka w W.) - obrońcy z urzędu oskarżonego A. Ś. - tytułem postanowienia uzupełniającego - kwotę 1200 zł, w tym 23 % podatku VAT za sporządzenie i wniesienia kasacji do Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

Adw. M. W. obrońca z urzędu oskarżonego A. Ś. złożył wniosek o uzupełnienie - postanowienia zawartego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2024 r., II KK 527/23 dotyczącego kosztów obrony z urzędu - o koszty dotyczące sporządzenie i wniesienia kasacji do Sądu Najwyższego oraz powiększenie tych kosztów jak też przyznanych już

kosztów związanych z udziałem w postępowaniu kasacyjnym o należny podatek VAT.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny w części dotyczącej kosztów adwokackich związanych ze sporządzeniem przez obrońcę z urzędu kasacji i wniesieniem jej do Sądu Najwyższego. Zatem należało zasądzić te koszty w wysokości przewidzianej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (§ 11 ust. 3 pkt 2). Uprzednio w pierwotnym postanowieniu o kosztach, mając na uwadze przepisy wskazanego rozporządzenia, przyznano obrońcy koszty związane z jego udziałem w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym w wysokości 1200 zł, w tym 23 % NAT (§ 11 ust. 2 pkt 6).

Natomiast nie jest zasadny wniosek postulujący powiększenie już przyznanych kosztów adwokackich związanych z udziałem obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym oraz kosztów dochodzonych tytułem uzupełnienia o należny podatek VAT.

W tej sprawie do kosztów obrony z urzędu została zastosowana stawka, jak dla profesjonalnego obrońcy (adwokata) z wyboru, a nie opłata (stawka) niższa przewidziana dla obrońcy z urzędu. Zatem gdyby uwzględnione zostało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18), zostałyby przyznane wynagrodzenie w wysokości 1200 zł + VAT (600 zł za obronę przed Sądem Najwyższym i 600 zł za sporządzenie i wniesienie kasacji (§ 17 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 pkt 2 w zw. z § 4 ust. 3), a więc niższej, niż zostało przyznane. Zastosowanie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r. poz. 1800 ze zm.) nie przewiduje podwyższenia stawki o kwotę podatku VAT, jak to ma miejsce w § 4 ust. 3 rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. To oznacza, że stosując rozporządzenia z 2015 r. o

kosztach adwokackich należnych pełnomocnikom z wyboru, sąd przyznaje wynagrodzenie w stawce (brutto) przewidzianej w odpowiednim jego paragrafie.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]